

הנח לאור

הנח לאור לפשט את סוד הצל מעל זרועותיך הרזות
תכלת עיניך נקרשת מקור מנוסת המאור הגדול
ואני יושבת ובוהה באפלה צנארי נכרף אחר צעיפי צלך
כי ברגע הבא כבר לא תהיה כמו שאתה ברגע הזה
רגליך שוקעות במכנסי האדמה וזה כבר הרגע שהיה
ואין יותר אתה כמו ברגע הקודם והשמש פנתה
לראותך שוקע בלשונך הכבדה שריר ראותיך לפות
אתה לומד למות בייחודות עם האבק המתאסף מעל עצמותיך
מחוץ לחדר המוצל אתה עוטה את האור ופושט את העולם.